

Benvolgut Ramon,

No sé com començar a explicar-te els sentiments que en aquests moments tenim i no sabem com expressar.

Ja fa dies que sabíem que això podia passar, però quan arriba el moment, t'envaeix un sentiment de tristesa, de dolor, de mal estar, que no pots controlar.

Primer de tot dir que durant les dues temporades que vas estar amb nosaltres, vas començar a formar part de l'educació del nostre fill, ens vas ajudar quan el nostre fill es mossegava les samarretes, el vas ensenyar a controlar els seus sentiments, el vas ensenyar a compartir amb els seus companys els bons i dolents partits, el més important és jugar, i disfrutar del moment amb els teus amics...

I sobretot vas fer que passéssim molt bones estones junts, que tota la família visquéssim el futbol, els més petits i els més grans, però tots junts...

T'has fet estimar, pels nens i pels pares, sempre et recordarem, sempre seràs el nostre Ramon, el nostre MISTER.

T'anyorarem.

Família Roca-Alonso